

Димитар Цимерков со неговиот патриотизам и со револуционерниот дух се истакнал во сите борби кои се воделе за демократска и слободна Грција. За него посмртно раскажува Таки Костовски.

Пишува: Жаклина МИТЕВСКА

За учеството на некогашниот борец Димитар Цимерков во борбите за демократска и слободна Грција потсетува неговиот зет Таки Костовски кој, исто така, е учесник во Граѓанската војна во Грција и за кого пишувавме во еден од минатите броеви на нашиот неделник.

Цимерков потекнувал од село Опсирина, Леринско. Станува збор за образован човек, кој завршил грчко училиште. Со својата револуционерна активност се истакнал уште од 1937 година кога постоеле мали партизански одреди. Во целиот период додека траеле војните во Грција, тој бил организатор на населението од околината на Леринско. Кога Германците дошле во неговиот дом, тој успеал да побегне преку оградата, но настрадал татко му, односно непријателите го однеле во затвор. Димитар побегнал во партизанските одреди кои биле во планините. Тогаш учествувал во борбите во Буф, Опсирина, Раково, Овчарани. Кога се вратил во селото градоначалникот му

ЛЕЖЕЛ ПО ЗАТВОРИТЕ НО НИКОГАШ
НЕ СЕ ОТКАЖАЛ ОД СВОИТЕ ИДЕАЛИ

**"ЈАС СУМ КОМУНИСТ
И НИКОГАШ НЕ
МОЖАМ ДА БИДАМ
МОНАРХОФАШИСТ"**

КАТА ВОЈНА ВО ГРЦИЈА: ТАКИ КОСТОВСКИ ЗА

понудил да работи како секретар на општината. Но, Димитар продолжил тајно да го организира населението за НОФ. Сепак, непријателите дознале за неговата активност, меѓутоа Димитар успеал да им побегне.

Во 1947-1948 година им се придружил на партизаните. Но, не поминало долго време и монархофашистите го фатиле па го затвориле во затворот во Лерин. Таму останал една година. Поради неговата активност му страдале сопругата и татко му. Организацијата НОФ се борела да го ослободи Димитар од затвор, а нејзините членови, кои се претставувале како пријатели на Димитар, често го посетувале. Откако не успеале да му помогнат тие ги посетиле неговиот татко и сопругата за да им кажат дека Димитар ќе го судат. Дедото на Димитар, односно таткото на неговата сопруга, бил богат човек. Димитровата сопруга побарала пари од својот татко за да си го ослободи мажот.

На судењето во Лерин, кога му дале збор, како што раскажува Костовски, Димитар рекол: "Јас бев комунист и ќе останам таков, не можам да станам монархофашист, ќе се борам за НОФ".

Димитар повторно бил затворен, а подоцна и однесен во затворот во Со-

лун, каде на затвореникот не му била дозволена никаква посета. По едногодишниот престој во затворот во Солун бил ослободен, но добил задолжение никогаш повеќе да не се занимава со партизанство, зашто во спротивно доживотно ќе го затворат. Димитар се согласил со наредбата, а по враќањето во селото почнал да го работи арабаџискиот занает, односно изработувал арабаџиски коли.

Сепак, тој не се откажал од партизанството и продолжил тајно да работи. Почнале активностите во Граѓанската војна, партизаните ги запалиле куќите во кои биле стационирани монархофашистите, а Димитар со своето семејство заминал за Македонија, во Битола. Меѓутоа, повторно се вратил во Грција и учествувал во борбите кои се одвивале во 1948 година на Вичо, на Грамос. Таму бил ранет во пределот на белите дробови и во окото. Многумина ранети, меѓу кои и Димитар, биле донесени во Македонија, во болницата во Катланово. По здравувањето на раните Димитар бил префрлен во Војводина, каде дошло и неговото семејство.

Но, тој не прекинал со партизанството, туку се вратил во Грција и пов-

торно бил ранет во борбите на Грамос. Судбината го донела во Нови Сад. Неговото семејство, трите деца - Никола, Атина и Софија и сопругата Зоја, заминале во Чешка, а Димитар се вратил во редовите на ДАГ. Продолжил да се бори на Грамос, Вичо, сè до капитулацијата на ДАГ, кога сите партизани биле префрлени во Албанија. Од Албанија, заедно со многумина соборци, Димитар со брод заминал за Русија. Таму истовремено учел и работел во фабрика - леарница за железно. Во Москва, генералниот секретар на КПГ - Захаријадис, ги повикал најдобрите комунисти и им предложил да учат висока партиска школа. Димитар ја завршил тригодишната партиска школа, а потоа продолжил да живее во Ташкент, каде претходно дошле неговата сопруга и трите деца. Во Ташкент работел во фабрика за машини, а во 1967 година ова семејство дошло во Македонија. Тука се вработил во "Металски завод" и починал пред дваесеттина години.

(Серијата "Секавања" се реализира во соработка со Ташко Јованов)

NOVATEX-SKOPJE

HARIBO

SEKOE DETE GI SAKA

I VOZRASNIITE ISTO TAKA

HARIBO

NOVATEKS - SKOPJE

Тел. 02 309 71 53
02 309 71 67

e-mail: novatex@mt.net.mk

www.novatex.com.mk

The advertisement features a collection of HARIBO candy bags in various flavors: Happy-Cola, KAHNULER, GOLDBÄREN, BERRIES, STRAUSSBÄRCHEN, QUAXI, WALDBEEREN, and PFISSIGHE. A cartoon bear character is also present, pointing towards the products.